

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (viies koda)

6. november 2014*

Ühenduse kaubamärk — Lainelist joont kujutava ühenduse kujutismärgi taotlus —
Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7
lõike 1 punkt b — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine — Määruse nr 207/2009
artikli 7 lõige 3 — Määruse nr 207/2009 artikkel 76 — Määruse nr 207/2009 artikli 75 lõige 1

Kohtuasjas T-53/13,

Vans, Inc., asukoht Cypress, California (Ühendriigid), esindaja: advokaat M. Hirsch,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esindaja: Ó. Mondéjar
Ortuño,

kostja,

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti viienda apellatsioonikoja 14. novembri 2012. aasta
otsuse (asi R 860/2012-5) peale, mis käsitleb taotlust registreerida lainelist joont kujutav tähis ühenduse
kaubamärgina,

ÜLDKOHUS (viies koda),

koosseisus: koja esimees A. Dittrich, kohtunikud J. Schwarcz ja V. Tomljenović (ettekandja),

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades 31. jaanuaril 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 7. mail 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud Siseturu Ühtlustamise Ameti kostja vastust,

arvestades asjaolu, et ühe kuu jooksul alates kirjaliku menetluse lõpetamisest teatamisest ei olnud
pooled esitanud taotlust kohtuistungi määramiseks, ning otsustades ettekandjakohtuniku ettekande ja
Üldkohtu kodukorra artikli 135a alusel teha otsuse ilma suulise menetluseta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse¹ [...]

Poolte nõuded

- 7 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus tervikuna ja saata asi apellatsioonikojale tagasi;
 - mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.
- 8 Ühtlustamisamet palub Üldkohtul:
- jätta hagiavaldus rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus [...]

Esimene väide, et on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 76 lõiget 1 [...]

- 12 Tuleb meenutada, et nagu kohtupraktikast nähtub, peavad ühtlustamisameti kontrollijad ja apellatsioonikojad määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 1 alusel kontrollima fakte omal algatusel. Sellest tulenevalt võivad ühtlustamisameti pädevad organid oma otsused põhistada faktiliste asjaoludega, millele taotluse esitaja ei ole tuginenud (kohtuotsus, 23.1.2014, Novartis vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (CARE TO CARE), T-68/13, EU:T:2014:29, punkt 22; vt selle kohta ka kohtuotsus, 22.6.2006, Storck vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-25/05 P, EKL, EU:C:2006:422, punktid 50, 51 ja 54). Peale selle nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et ühtlustamisamet rikub määruse nr 207/2009 artiklit 76, kui keeldub võtmast arvesse argumente või tõendeid, mille pooled on talle õigeaegselt esitanud (vt selle kohta kohtuotsused, 9.11.2005, Focus Magazin Verlag vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – ECI Telecom (Hi-FOCuS), T-275/03, EKL, EU:T:2005:385, punkt 43, ja 10.7.2006, La Baronía de Turis vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Baron Philippe de Rothschild (LA BARONNIE), T-323/03, EKL, EU:T:2006:197, punkt 68).
- 13 Käesoleval juhul esitab hageja oma argumentatsioonis sisuliselt kaks väidet, millest esimene käsitleb eespool punktis 10 nimetatud tõendite nõuetekohaselt uurimata jätmist, ning teine põhjenduste puudulikkust.
- 14 Mis puutub esimesse väitesse, et eespool punktis 10 nimetatud tõendid on jäetud nõuetekohaselt uurimata, siis tuleb esiteks märkida, et vaidlustatud otsusest ei nähtu, et apellatsioonikoda keeldus hageja esitatud mistahes argumenti või tõendit arvesse võtmast.
- 15 Teiseks tuleb hageja 27. jaanuari 2012. aasta seisukohtade lisas 5 ja 6 esitatud dokumentide kohta märkida, et vaidlustatud otsuse punktides 14–16 nähtuvalt võttis apellatsioonikoda need arvesse ning lükkas tagasi. Eelkõige nähtub vaidlustatud otsuse punktist 16, et apellatsioonikoda käsitles kohtupraktikas nimetatud kriteeriume (vt allpool punkt 84), kohaldas neid hageja osutatud ühenduse registreeringutele ning lükkas need tagasi niivõrd, kuivõrd apellatsioonikojale ei ole ühtlustamisameti varasemad või väärad otsused siduvad. Nimetatud analüüsi põhjal väitis apellatsioonikoda ekslikult täiendavalt, nagu näitab väljendi „lisaks” kasutamine, et nimetatud registreeringud oleksid saanud rajaneda määruse nr 207/2009 artikli 7 lõikel 3.

1 — Esitatud on üksnes käesoleva kohtuotsuse punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

- 16 Vastab tõele, et nende dokumentide analüüsimisel tegi apellatsioonikoda vea, kui märkis vaidlustatud otsuse punktis 16, et asjaomased ühenduse registreeringud oleksid saanud rajaneda kasutamise käigus eristusvõime omandamisel määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 3 tähenduses. Samas ei kujuta see viga, mis puudutab pealegi täiendavalt ning hageja esitatud dokumentide kontrollimise käigus esitatud argumenti, endast määruse nr 207/2009 artikli 76 rikkumist, vaid tehnilist viga, mille võimalikke tagajärgi uuritakse allpool punktides 84–88.
- 17 Tõendite pealiskaudne kontrollimine, nagu see, mida hageja apellatsioonikojalet ette heidab, kui eeldada, et see vastab tõele, ei saa kujutada endast määruse nr 207/2009 artiklis 76 sisalduva menetlusõigusliku sätte rikkumist. Vastavalt olukorrale on võimalik, et poole esitatud tõendile väär hinnangu andmisega rikutakse vastaval juhul kohaldatavat materiaalõiguslikku normi.
- 18 Kolmandaks tuleb apellatsioonikojalet esitatud kaebuse lisa 10 puudutavas osas märkida, et nimetatud dokument sisaldab eelkõige teavet hageja 2010. ja 2011. aasta müüginahu kohta teatavates liikmesriikides, nagu Beneluxi maad, Tšehhi Vabariik, Taani ja Rootsi kui Skandinaavia osa, Saksamaa, Kreeka, Hispaania, Prantsusmaa, Itaalia, Poola ja Ühendkuningriik. See sisaldab ka teavet ettenähtava müüginahu kohta nendes liikmesriikides aastal 2012. Nii soovitakse selle dokumendiga täiendada juhataja poolt hageja reklaami ja ürituste kohta kontrollijale vande all antud ütluste sisu, milles, nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 23 märkis, siinkohal vastavas punktis nimetatud kaalutlusi korrates, esitati müüginahu numbrid, mis ei ole liikmesriigiti eristatavad, ei anna teada kogusummat liidu piires ning mida ei kinnita muud dokumendid, näiteks arved.
- 19 Vaidlustatud otsusest nähtuvalt ei ole apellatsioonikoda, nagu hageja märgib, selle dokumendi kohta otsust teinud. Seda ei mainita vaidlustatud otsuse punktis 21 täiendavate dokumentide seas, mida hageja apellatsioonikojalet esitas, ning viimane ei maininud seda ka hageja esitatud tõendite hindamise raames.
- 20 Siiski ei võimalda ainuüksi asjaolu, et apellatsioonikoda ei käsitlenud kõiki ühe menetluspoole argumente ja tõendeid või ei ole vastanud igale tema argumendile ja tõendile, järeldada, et apellatsioonikoda keeldus neid arvesse võtmast (kohtuotsus, 9.12.2010, *Tresplain Investments vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Hoo Hing (Golden Elephant Brand)*, T-303/08, EKL, EU:T:2010:505, punkt 46).
- 21 Käesoleval juhul ei tulene vaidlustatud otsusest, et apellatsioonikoda keeldus apellatsioonikojalet esitatud kaebuse lisas 10 esitatud dokumenti arvesse võtmast. Apellatsioonikoda ei ole heitnud hagejale ette selle õigeaegselt esitamata jätmist ega ole seda vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükanud. On võimalik, et apellatsioonikoda jättis tähele panemata asjaolu, et talle esitatud kaebuse lisa 10 sisaldab teavet hageja müüginahu kohta teatavates liikmesriikides.
- 22 Siiski ei kujuta ainuüksi see asjaolu endast määruse nr 207/2009 artiklis 76 sätestatud menetlusnormi rikkumist. Tegemist on hageja esitatud tõendite ebaõige hindamisega, mis võib vastavalt olukorrale tähendada materiaalõigusliku normi rikkumist. Selle ebaõige hindamise võimalikke tagajärgi uuritakse määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 3 rikkumisele osutava väite kontrollimise raames (vt allpool punkt 107).
- 23 Neljandaks tuleb märkida, et mis puutub 27. jaanuari 2012. aasta seisukohtade lisas 2 esitatud väidetavalt sõltumatust allikast pärinevasse tõendisse, siis on tegemist moeajakirja *Elle* ühe leheküljega. Sellel on kujutatud foto mannekeenist, kes kannab hageja toodetud kingi, millel on asjaomane taotletav tähis.

- 24 Sellega seoses tuleb märkida, et vastupidi sellele, mida väidab hageja, on isegi juhul, kui tegemist ei ole kuulutusega, siiski tegemist reklaammaterjaliga, mis teda puudutab ja mis on avaldatud moeajakirjas, võimaldades tal tutvustada avalikkusele oma tooteid. Kuna apellatsioonikoda uuris kogu reklaammaterjali vaidlustatud otsuse punktides 26 ja 27, siis ei saa selle dokumendi arvesse võtmata jätmist talle ette heita. Seega ei ole ta määruse nr 207/2009 artikli 76 menetlusnormi rikkunud.
- 25 Igal juhul tuleb isegi eeldades, nagu hageja väidab, et seda dokumenti tuleb käsitada sõltumatust allikast pärineva tõendina, märkida, nagu ka apellatsioonikoja esitatud kaebuse lisa 10 kohta, et vaidlustatud otsusest ei tulene, et apellatsioonikoda keeldus seda arvesse võtmast. Nii ei ole apellatsioonikoda heitnud hagejale ette selle õigeaegselt esitamata jätmist ega ole seda vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükanud. Seetõttu isegi kui eeldada, et apellatsioonikoda võis selle tähele panemata jätta, ei kujuta ainuüksi see asjaolu, nagu eespool punktis 22 märgitud, endast määruse nr 207/2009 artiklis 76 esitatud menetlusnormi rikkumist. Tegemist võib olla hageja esitatud tõendite ebaõige hindamisega, mille võimalikke tagajärgi uuritakse määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 3 rikkumisele osutava väite kontrollimise raames (vt allpool punkt 107).
- 26 Seetõttu tuleb järeldada, et hagejal ei ole alust heita apellatsioonikoja ette määruse nr 207/2009 artiklis 76 sätestatud menetlusnormi rikkumist. Hageja sellekohased argumendid tuleb seega tagasi lükata.

[...]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (viies koda)

otsustab:

1. **Jätta hagi rahuldamata.**
2. **Mõista kohtukulud välja Vans, Inc-ilt.**

Dittrich

Schwarcz

Tomljenović

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 6. novembril 2014 Luxembourgis.

Allkirjad